ಸುರೇಂದ್ರ ಅವಳ ಅಂಗುಲ, ಅಂಗುಲವನ್ನು ತಡಕಾಡುತ್ತಾ ಸುಖ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಹಂತ ಮುಗಿಯಿತು.

ಅವರಿಬ್ಬರು ಪರಸ್ಪರ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಉರುಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸುರೇಂದ್ರ ಅವಳ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಚುಂಬಿಸುತ್ತಾ 'ಕಾವ್ಯ... ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತೆ?' ಎಂದ. ನಗುತ್ತಾ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು.

'ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿರೋದು ಬೇಡ.'

'ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ?'

'ಹನಿಮೂನ್...'

ಕಾವ್ಯ 'ಅಬ್ಬ... ಆಸೆ ನೋಡು. ಏ... ನಾನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ. ನಿಜ. ಕಾನೂನು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಗೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಡ್ಯಾಡಿ... ಮಮ್ಮಿ...' ಸುರೇಂದ್ರ 'ನೋಡು... ನಾನು ಹನಿಮೂನ್ ಮೂಡ್‌ನಲ್ಲಿರುವಾಗ ನೀನು ರಾಗ ಎಳೆಯಬೇಡ. ಯಾವುದಾದರೂ ಹೊಸ ಜಾಗಕ್ಕೆ...'

'ಹೊಸ ಜಾಗ ಅಂದರೆ...'

'ಹಳ್ಳಿಯಾಗಿರಬೇಕು...'

ಅವಳು ಆಸೆ, ಆತುರದಿಂದ 'ಸೋಲಿಗಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾವ ಇದ್ದಾರೆ.'

'ರೈಟ್ ಪ್ಲೇಸ್.'

'ಹಾಗಾದರೆ ಈಗಲೇ ಹೊರಡೋಣ'

ದಂಪತಿ ಹೊರಟರು. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಗತಿಯೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಸೋಲಿಗಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಅವರು ಊರಿನ ಗೇಟಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಆಂಬುಲೆನ್ಸ್ ಬಂದಿತು. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಪೊಲೀಸ್ ಜೀಪು. ಆಂಬುಲೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಣ ತಂದರು. ಆದರೆ ಮುಖ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸುರೇಂದ್ರ ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಈಗ ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಜನ, ಇಬ್ಬರು ಪಿ.ಸಿ.ಗಳಿದ್ದಾರೆ. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ.

ಅವಳು 'ಸುರೇಂದ್ರ... ಬಹುಶಃ ಕೊಲೆ ನಡೆದಿರಬೇಕು ಅನಿಸುತ್ತೆ. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳು...'

ಸುರೇಂದ್ರ ರೇಗುತ್ತಾ 'ಹನಿಮೂನ್‌ಗೆ ಬಂದಿರೋ ನಾವು ಬೇಡದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ...'

'ಹಾಗಲ್ಲ ಸುರೇಂದ್ರ...'

ಸುರೇಂದ್ರ ಗಂಭೀರವಾಗಿ 'ಯಾರು ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿನಗೇನು. ನೀನು ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿಯಕೂಡದು.' ಕಾವ್ಯ ಪೆಚ್ಚಾದಳು.

ಅವಳ ಬಾಡಿದ ಮುಖ ಕಂಡು `ಐಯಾಂ ಸಾರಿ' ಎಂದ ಅವಳ ಕೈ ಅದುಮುತ್ತ.

ಈ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಸುರೇಂದ್ರನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರ ಉಂಟು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದುಕೊಂಡಳು ಕಾವ್ಯ.

ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುರೇಂದ್ರ ಅವಳ ಭುಜದ ಸುತ್ತಲೂ ಕೈ ಬಳಸುತ್ತಾ

'ಕಾವ್ಯ ಈ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಯಾಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ!'

'ಇದು ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ತವರೂರು.'

'ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ?'

'ನನ್ನ ಸೋದರಮಾವ.'

'ನಿನ್ನ ಪರಿಚಯ ಅವರಿಗಿದೆಯೇ?'

'ಮಾಡಿಕೊಂಡರಾಯಿತು.'

'ಹಾಗಲ್ಲ ಕಾವ್ಯ...'

ಕಾವ್ಯ 'ನನ್ನ ತಾಯಿ ಆಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ತನ್ನ ತಂಗಿ ಎಂದರೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ ಇತ್ತಂತೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ತಂಗಿಯ ಮಗಳಾದ ನನಗೆ ಅದ್ದೂರಿಯ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆ ಸುರೇಂದ್ರ...'

ಸುರೇಂದ್ರ ಮುಜುಗರದಿಂದಲೇ 'ನೀನು ಹೋಗಿ ಬಾ. ನಾನು ಬರೋಲ್ಲ...'

'ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮದುವೆಗೆ ಹಿರಿಯರ ಅನುಮತಿ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.'

ಕಾವ್ಯ ಅವನ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಚುಂಬಿಸುತ್ತಾ 'ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಗಂಡ ಅಂತ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬಿಜಿನೆಸ್ ಪಾರ್ಟನರ್ ಎನ್ನುತ್ತೇನೆ. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದು ಬಂದುಬಿಡೋಣ.'

'ಅವರು ಅಲ್ಲಿರಲು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರೆ?'

'ಏನಾದರೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಾತ್ರಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮಧುಚಂದ್ರ ಕಾಡಿನ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು' ಎಂದು ನಕ್ಕಳು.

ಅವಳ ತುಟಿಗಳತ್ತ ಬಾಗಿದ.

ಅವಳು ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಾ 'ಏ... ಏ... ಈಗ ಬೇಡ ಎಂದ.

ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಿಟಕಿ ಮೂಲಕ ಕತ್ತನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೂರಿಸುತ್ತಾ 'ಇಲ್ಲಿ ಮಾಂತ್ರಿಕ ರುದ್ರನಾಗ ಅವರ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿದೆ?'

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರು ಯಾಕೋ ಗಕ್ಕನೆ ನಿಂತು ಭಯ, ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರು. ನಂತರ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಕಾರು ಚಲಿಸಿತು. ರುದ್ರನಾಗನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು.

* * *

ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಯ ಆಸ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಮನೋಹರನ ಪಾಲಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪೋಸ್ಟ್‌ಮಾರ್ಟಂ ಮುಗಿದು ಹೆಣವನ್ನು ಶವಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹೆಣವನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಪೊಲೀಸರು ಮನೋಹರನ ಅಡ್ರೆಸ್ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರುದ್ರನಾಗನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವನು ಉದಾಸೀನದಿಂದಲೇ ಉತ್ತರ ನೀಡಿ ಕಳಿಸಿದ್ದ.

ಈಗ ಕಾರು ಬರುತ್ತಿದೆ! ಅದರಲ್ಲಿ ಮದಂತ ಮತ್ತು ಅರುಂಧತಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವಳೇ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಮಾನಸಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಭಯ, ಗಾಬರಿ, ಆತಂಕ ತುಂಬಿತ್ತು. ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯಿಂದ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಅರುಂಧತಿ.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕಾರನ್ನು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ಆಂಬುಲೆನ್ಸ್ ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಳು. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಪೊಲೀಸ್ ಜೀಪ್. ರಸ್ತೆಯ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಹೆಣ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಗುರುತಿಸಲು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ವಿಪರ್ಯಾಸ! ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಂತೋಷ. ಸತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೊದಲ ಮಗಳನ್ನು ಇನ್ನೇನು ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ಸಂತೋಷ ಉಂಟು ಮಾಡಿತ್ತು.

ಅದರೊಂದಿಗೆ ಭಯ... ಸಂದೇಹ... ಏನೇನೋ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಆತಂಕ ತಂದಿವೆ. ಗಂಡ ತನಗೂ ಸಹ ತಿಳಿಸದಂತೆ ಈ ಊರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇವಳ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮದಂತ ಮೆಲ್ಲಗೆ 'ರುದ್ರನಾಗನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೂ ಸಹ ತುಂಬಾ ಕೋಪ ಇದೆ. ಮೋಸದ ಸಾವಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಗಂಡನ ಜೊತೆ ನೀವು ಸಹ ಸೇರಿದ್ದೀರ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಅವನಿಗಿದೆ.'

ಅರುಂಧತಿ 'ನನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ನಾನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ...'

ಮದಂತ ವಿಷಾದದಿಂದ 'ಸೇಡಿನಿಂದ ಹುಚ್ಚನಾಗಿರುವ ರುದ್ರನಾಗನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳುವ ತಾಳ್ಮೆ ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ...'

'ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ, ನನ್ನನ್ನು ಅಣ್ಣ ಮಗಳಂತೆ ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾನೆ.'

'ಅದು ಆ ಕಾಲದ ಮಾತಾಯಿತು.'

'ಪ್ಲೀಸ್... ನನ್ನನ್ನು ಹೆದರಿಸಬೇಡಿ.'

ಮದಂತ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಕಾರು ಸೋಲಿಗಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

* * *

ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಡಿದ ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಅಲ್ಲಿ... ಅಲ್ಲಿ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳು ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಇವರತ್ತ ಪಿಳಿಪಿಳಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಕಾವ್ಯ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ತನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿರುವ ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಹೋಲಿಕೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ.

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ 'ನೀವು ಯಾರು ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ...'

ಕಾವ್ಯ ನಗುತ್ತಲೇ 'ನಾನು ರುದ್ರಮಾವನ ತಂಗಿಯ ಮಗಳು ಕಾವ್ಯ. ಇವರು ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್.'

ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ!

ಅವಳ ಮುಖದ ಚಹರೆ ಬದಲಾಯಿತು.

ಇವಳು... ಇವಳು ನನ್ನ ತಂಗಿ. ಅಯ್ಯೋ ನತದೃಷ್ಟ ಹುಡುಗಿ ನೀನ್ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ? ತನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಮಗಳಿದ್ದಾಳೆ ಅಂತ ರುದ್ರಮಾವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದರೆ ನೀನೂ ಸಹ ಬದುಕೋಲ್ಲ.

ಕಾವ್ಯ ನಗುತ್ತಾ 'ಅದೇನು ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಆ ರೀತಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಹೋಲಿಕೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನೀವು ರುದ್ರಮಾವನ ಮಗಳೇ ಇರಬೇಕು ಅನಿಸುತ್ತೆ.'

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎತ್ತಲೋ ನೋಡುತ್ತಾ ಗಂಭೀರವಾಗಿ 'ನಾನು ಅವರ ತಂಗಿ ಅರುಂಧತಿಯ ಮಗಳು...'

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಶಾಕ್! (ಸಶೇಷ)